

No. 16.

DE KERK IN TSJECHO-SLOWAKIJE

16 Juli 1949.-

Met de persvrijheid is het in dit land allertreurigst gesteld. De aanvallen in kranten, tijdschriften, enz. vormen voor de katholieken een dagelijks brood en iedere repliek, iedere rechtzetting is uitgesloten. Waarom? Om de doodeenvoudige reden, dat er in Tsjecho-Slowakije geen katholieke pers meer bestaat. De bisschoppen beschikken over geen enkele manier meer om mededelingen te doen toekomen, hetzij aan de priesters, hetzij aan de gelovigen. De perswetten zijn zo streng, dat zelfs enige priesters en seminaristen gearresteerd werden en veroordeeld zijn, alleen omdat zij een klein Frans boekje vertaald hadden, dat gebeden voor de missie bevatten en dit gestencild hadden verspreid. De opleiding van de priesters is niet langer meer in handen van de bisschoppen. Deze taak werd overgenomen door het Ministerie van Propaganda. Aan het hoofd van dit bureau staat een Marxist. Dit ministerie nu, geeft een blad uit "Gazet voor de Katholieke clerus" en wordt geschreven door een groepje priesters, die vrijwel alle door de Kerkelijke ban getroffen zijn. Verwondering hoeft het dus niet te wekken, dat dit weinig verheffende blaadje door de bisschoppen veroordeeld is. Monseigneur Beran heeft brieven gezonden aan de President der Republiek en aan de "katholieke" minister van vervoer, waarin hij de toenemende verdrukking der Kerk betreurt en van de religieuze geest door middel van het schoolmonopolie van de Staat. Dit alles doet vermoeden, dat de regering aanstuurt op een "Nationale kerk" van Rome gescheiden en onderhorig aan de Communistische staat.- De bisschoppen weigeren om zich te onderwerpen aan deze atheïstische macht, die ook beslag op het kind wil leggen, om ze in een anti-godsdienstige geest op te voeden. Zo meldde een nieuwsbericht van een paar weken geleden een besluit van het Tsjecho-Slowaakse communistencongres: "Van nu af zal de gehele jeugd moeten worden opgevoed in de ware waarheid en de leerstellingen van Marx en Lenin". De laatste zeide eens dat deze leerstellingen in openlijke en onverzoenlijke tegenstelling staan met elke godsdienstige geloofsovertuiging.- Ook wordt een absolute scheiding aangekondigd tussen Kerk en Staat. Dit betekent in een communistische staat in de regel een verbod van godsdienst onderricht. Dit verbod zal wel spoedig afkomen.- De jongste berichten in dit opzicht uit Tsjecho-Slowakije worden met de dag verontrustender. De gevangenneming van Mgr. Beran zal ook wel volgen.

U I T D E I N D O N E S I S C H E P O S T

Willy Jacobs brengt in het hospitaal zijn tijd mede zoek aan het herlezen der Lunbeekbodes en maakt zodoende in gedachten een tochtje door Vortum. Hij schrijft dan: Zo las ik, dat ons dorpje bezoek kreeg van een Nijmeegs toneelgezelschap met "Het lied van de zee" en D.E.S. zat er bij met de handen in de schoot. Jongens, mannen, mag ik wel zeggen, dat gaat niet. Laat niet de ander de roem wegslepen. Hoe was "Grootvaders klok, enz.?" Vortum wordt herbouwd, moeten wij dan stil zitten? Mannen laat zien, dat je in de komende wintermaanden geen water in de aderen hebt, Toont moed! Elisabeth-hospitaal 25 Juni 1949.- Semarang.-

Theo Jacobs schrijft: Momenteel ben ik onderwijzer op Morotai. 1 Juni zijn we met onze noodschool begonnen en wij hebben nu 70 leerlingen met 2 onderwijzers. Leermiddelen zijn er weinig. De helft der kinderen spreekt een beetje Hollands, zij zijn ver achter. Het tempo moest aanmerkelijk dalen. In deze omstandigheden valt het niet mee schooltje te doen. Morotai werd eertijds gebruikt als springplank naar de Philippijnen door de Amerikanen. Munitieopslagplaatsen, autokerkhoven, vliegtuigdumps enz. getuigen nog van het militaire verkeer. Op Morotai kan het moordend heet zijn, 't regent veel en het eiland is erg onvruchtbaar. Naar Makassar heb ik nog niet terug